

Ve Štrasburku dne 13.11.2018
COM(2018) 745 final

2018/0390 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Spojené království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“) vystoupí dne 30. března 2019 z Evropské unie (datum vystoupení) a stane se třetí zemí. V současné době jsou britští občané rovněž občany Unie. Mají základní právo na volný pohyb a pobyt na území Unie a právo vstupovat do jakéhokoli jiného členského státu bez vízové povinnosti či jiné podobné formality. Státní příslušníci Spojeného království, kteří jsou britskými občany¹, budou tohoto práva moci využívat až do okamžiku, kdy právo Unie týkající se volného pohybu občanů Unie pro ně přestane platit. K tomu dojde dne 30. března 2019, pokud ratifikovaná dohoda o vystoupení podle článku 50 Smlouvy o Evropské unii nestanoví jiné datum nebo pokud nebude jiné datum jednomyslně stanoveno Evropskou radou po dohodě se Spojeným královstvím.

Bude proto nutné určit, zda státní příslušníci Spojeného království, kteří jsou britskými občany, budou při překračování vnějších hranic členských států podléhat vízové povinnosti, nebo zda budou od této povinnosti osvobozeni. V nařízení Rady (ES) č. 539/2001² jsou určeny třetí země, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti, nebo jsou od ní osvobozeni. Příloha I uvedeného nařízení uvádí seznam zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti, a příloha II uvádí seznam těch zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni. K takovému určení je nezbytné legislativní opatření, na jehož základě bude Spojené království zařazeno do jedné z příloh nařízení (ES) č. 539/2001, a to ode dne, kdy právo Unie přestane pro Spojené království platit.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Nařízení (ES) č. 539/2001 je uplatňováno všemi členskými státy – s výjimkou Irska – a zeměmi přidruženými k Schengenu (Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko). Uvedené nařízení je součástí společné vízové politiky Unie pro krátkodobé pobyty, které netrvají déle než 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů, a nebylo pro Spojené království nikdy závazné.

Jelikož se Irsko neúčastní schengenského *acquis* o vízech, zvláštní dvoustranná dohoda („společný prostor cestování“), kterou má spolu se Spojeným královstvím a která stanoví bezvízový styk mezi Irskem a Spojeným královstvím pro státní příslušníky obou těchto zemí, není dotčena nařízením (ES) č. 539/2001 nebo tímto návrhem změny.

Kritéria, která by měla být zohledněna při určování – na základě posouzení jednotlivých případů – třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti, nebo jsou od této povinnosti osvobozeni, jsou stanovena v článku –1 nařízení (ES) č. 539/2001. Zahrnují „nedovolené přistěhovalectví, veřejný pořádek a bezpečnost, hospodářské přínosy, především z hlediska cestovního ruchu a zahraničního obchodu, a vnější vztahy Unie s dotčenými třetími zeměmi, včetně zejména zvážení lidských práv a základních svobod, jakož i důsledků regionální soudržnosti a vzájemnosti“. Je rovněž důležité věnovat zvláštní pozornost zabezpečení cestovních dokladů vydávaných dotčenými třetími zeměmi.

¹ Britské právní předpisy o státní příslušnosti rozlišují šest kategorií státních příslušníků Spojeného království (britských státních příslušníků). Britští občané jsou jednou z těchto kategorií a v současné době jsou občany Unie. Ostatních pět kategorií není stávajícím návrhem dotčeno (viz oddíl 5).

² Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

Přílohy nařízení (ES) č. 539/2001 byly naposledy pozměněny v roce 2017 nařízením (EU) 2017/372 a nařízením (EU) 2017/850, které převedly Gruzii a Ukrajinu z přílohy I (požadovaná víza) do přílohy II (bezvízový styk). Komise rovněž předložila dva další návrhy týkající Kosova³ a Turecka⁴. Nařízení (ES) č. 539/2001 momentálně prochází kodifikací⁵: veškeré odkazy na toto nařízení budou proto muset být v návrhu nahrazeny odkazy na kodifikované nařízení, jakmile vstoupí v platnost, což se pravděpodobně uskuteční do konce roku 2018.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Zajištění toho, aby seznamy třetích zemí v přílohách nařízení (ES) č. 539/2001 byly úplné a aktuální, je klíčovým prvkem pro usnadnění překračování vnějších hranic členských států. Komise ve svém sdělení o přizpůsobení společné vízové politiky novým výzvám⁶ zdůraznila, že je to základní prvek pro zajištění bezpečnosti a řádného fungování oblasti bez kontroly na vnitřních hranicích. Stejně cíle sledují návrhy Komise na změnu vízového kodexu (nařízení (ES) č. 810/2009)⁷ a nařízení o VIS (nařízení (ES) č. 767/2008)⁸, které v současné době projednávají spolunormotvůrci. Podobně je cílem navrhovaného nařízení o zřízení rámce pro interoperabilitu mezi informačními systémy Unie⁹ propojit a komplexně posílit informační nástroje Unie pro správu hranic, migraci a bezpečnost.

Nařízení (EU) 2017/2226¹⁰, kterým se zřizuje Systém vstupu/výstupu (EES), dále zlepšuje bezpečnost a správu vnějších hranic Unie. Hlavním cílem tohoto nařízení je zlepšit kvalitu hraničních kontrol státních příslušníků třetích zemí a zajistit systematickou a spolehlivou identifikaci osob překračujících povolenou délku pobytu. Budoucí Systém vstupu/výstupu (EES) tak bude důležitým prvkem pro zajištění legálního bezvízového pobytu státních příslušníků třetích zemí v schengenském prostoru a přispěje k zamezení nelegální migrace ze zemí s bezvízovým stykem.

Nařízení (EU) 2018/1240¹¹, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS), odstraní nedostatky v informacích týkajících se cestujících, kteří jsou osvobozeni od požadavku vlastnit při překračování vnějších hranic vízum. Tento systém bude zjišťovat způsobilost státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti, před jejich cestou do schengenského prostoru a to, zda jejich cesta představuje

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/1999 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

³ COM(2016) 277 final ze dne 4. 5. 2016.

⁴ COM(2016) 279 final ze dne 4. 5. 2016.

⁵ COM(2018) 139 final ze dne 14. 3. 2018.

⁶ COM(2018) 251 final ze dne 14. 3. 2018.

⁷ COM(2018) 252 final ze dne 14. 3. 2018.

⁸ COM(2018) 302 final ze dne 16. 5. 2018.

⁹ COM(2017) 794 final ze dne 12. 12. 2017.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226 ze dne 30. listopadu 2017, kterým se zřizuje Systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států, kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva a kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 767/2008 a (EU) č. 1077/2011 (Úř. věst. L 327, 9.12.2017, s. 20).

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 (Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1).

riziko v oblasti bezpečnosti, nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemiologické riziko.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právním základem je čl. 77 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie, který stanoví opatření týkající se společné politiky v oblasti víz.

- **Subsidiarita, proporcionalita a volba nástroje**

Vzhledem k tomu, že Unie zavedla společnou vízovou politiku, jejíž součástí je i nařízení, které obsahuje seznam zemí s bezvízovým stykem a zemí s vízovou povinností (nařízení (ES) č. 539/2001), lze vymezení nebo změny vízového statusu státních příslušníků třetích zemí dosáhnout pouze prostřednictvím legislativního aktu Unie, kterým se uvedené nařízení mění. Členské státy nemohou jednat samostatně. Žádné jiné (nelegislativní) možnosti pro dosažení cíle politiky nejsou k dispozici.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Při posuzování kritérií zakotvených v nařízení (ES) č. 539/2001 pro určení toho, zda by státní příslušníci Společného království, kteří jsou britskými občany, měli podléhat vízové povinnosti, nebo být od ní osvobozeni, použila Komise řadu zdrojů. Ty zahrnují údaje Eurostatu o přistěhovalectví podle občanství, údaje OSN a údaje Národního statistického úřadu Spojeného království (ONS) o počtu státních příslušníků této země žijících v ostatních 27 členských státech Unie (EU-27), přehledy o počtu cest uskutečněných státními příslušníky Spojeného království do zemí EU-27¹², odhady daného odvětví týkající se výdajů cestujících ze Spojeného království¹³ a údaje o obchodu mezi Unií a Spojeným královstvím¹⁴. Jedním z faktorů při posuzování kritérií byl rovněž úzký vztah mezi EU-27 a Spojeným královstvím v důsledku jeho 46letého členství v Unii.

- **Posouzení dopadů**

Změna nařízení (ES) č. 539/2001 je v důsledku vystoupení Spojeného království z Unie nezbytná. Vzhledem k potřebě včasného opatření a s přihlédnutím k závěrům níže uvedené analýzy nebylo provedeno úplné posouzení dopadů. Existují pouze dvě možnosti: zahrnout státní příslušníky Spojeného království, kteří jsou britskými občany, do přílohy I (vízová povinnost) nařízení (ES) č. 539/2001, nebo je zahrnout do přílohy II (bezvízový styk) uvedeného nařízení.

¹² ONS, [Travelpac: travel to and from the UK](#) (Travelpac: cestování do Spojeného království a zpět). Září 2018.

¹³ Centre for Economics and Business Research, [The economic importance of UK outbound tourism to the EU27 economies](#) (Hospodářský význam cestovního ruchu Spojeného království pro hospodářství EU-27). Září 2017.

¹⁴ Dolní sněmovna, informační dokument 7851, [Statistics on UK-EU trade](#) (Statistika o obchodu mezi Spojeným královstvím a EU). Červenec 2018.

Komise dospěla k závěru, že státní příslušníci Spojeného království, kteří jsou britskými občany, by měli být při cestách do Unie za účelem krátkodobého pobytu osvobozeni od vízové povinnosti. Jakožto občané Unie požívají státní příslušníci Spojeného království, kteří jsou britskými občany, v současné době svobody pohybu podle Smluv a směrnice 2004/38/ES¹⁵. Mohou se pohybovat a pobývat v celé Unii, aniž by museli mít vízum. Třebaže státní příslušníci Spojeného království, kteří jsou britskými občany, nebudou občany Unie již ode dne vystoupení Spojeného království a nebudou moci využívat volného pohybu osob od okamžiku, kdy pro ně právo Unie přestane platit, bylo by výhodné udržovat úzké vazby mezi britskými občany a občany Unie a rovněž usnadňovat cestování za účelem podnikání a cestovního ruchu. Vzhledem k tomu, že Spojené království je Světovou bankou klasifikováno jako ekonomika s vysokými příjmy a je členem OECD, odpovídá profilu země, která by v zásadě představovala malá rizika nelegální migrace do Unie.

Kontroly státních příslušníků třetích zemí prováděné na vnějších hranicích, které se budou vztahovat na státní příslušníky Spojeného království, kteří jsou britskými občany, jakmile právo Unie týkající se volného pohybu občanů Unie pro ně přestane platit, se zdají být dostatečné z hlediska řízení bezpečnostních rizik. Spojené království navíc vydává biometrické pasy, které jsou v souladu s normami Mezinárodní organizace pro civilní letectví. Pokud by se navíc vyskytla migrační či bezpečnostní rizika spojená se státními příslušníky Spojeného království, kteří jsou britskými občany, vyžadující přijetí naléhavých opatření k pozastavení bezvízového styku, lze tuto situaci řešit v rámci mechanismu pozastavení stanoveného v článku 1a nařízení (ES) č. 539/2001.

EU-27 je největším obchodním partnerem Spojeného království a představuje 44 % veškerého vývozu a 54 % dovozu Spojeného království za rok 2017. Přestože by se objem obchodu po vystoupení Spojeného království z Unie mohl snížit, Unie a Spojené království budou pravděpodobně nadále udržovat důležité obchodní vztahy vzhledem k zeměpisné blízkosti a historicky úzkému propojení jejich hospodářství. V současné době navíc v zemích EU-27 (vyjma Irska) žije přibližně 800 000 státních příslušníků Spojeného království¹⁶ a každý rok se jich sem přistěhuje přibližně 50 000¹⁷. Tyto aspekty přispívají k vysokému objemu cest ze Spojeného království do zemí EU-27: osoby s bydlištěm ve Spojeném království podnikly v roce 2016 celkem 53 milionů cest do EU-27, ať už za účelem podnikání, trávení volného času nebo za jinými účely, přičemž v ostatních členských státech utratili přibližně 28 miliard EUR. Vízová povinnost uložená státním příslušníkům Spojeného království, kteří jsou britskými občany, by mohla snížit hospodářský přínos pro Unii vyplývající z těchto cest, omezit obchodní vztahy a poškodit hospodářské zájmy Unie.

Spojené království je členem Rady Evropy. Unie a Spojené království přikládají lidským právům a základním svobodám podobný význam, což Spojené království dokazuje dodržováním Evropské úmluvy o lidských právech. Sdílené hodnoty vyplývající ze společného závazku k demokracii a k právnímu státu budou přetrvávat i po vystoupení Spojeného království z Unie. To by se mělo odrazit i ve zjednodušení cestování mezi Uníí a

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

¹⁶ ONS, [Living abroad: British residents living in the EU](#) (Život v zahraničí: obyvatelé Spojeného království žijící v EU). Duben 2018.

¹⁷ Eurostat, [Immigration by age group, sex and citizenship](#) (Imigrace podle věkových skupin, pohlaví a občanství). Duben 2018.

Spojeným královstvím, a to poskytnutím bezvízového statusu státním příslušníkům Spojeného království.

Vláda Spojeného království oznámila svůj záměr nevyžadovat od občanů členských států EU-27 vízum pro krátkodobé pobyty za účelem turistiky a podnikání¹⁸. Tento záměr bude nutné formalizovat tak, aby se na něj občané mohli spolehnout, a spolunormotvůrci by měli zohlednit dosažený pokrok v tomto ohledu během legislativního procesu týkajícího se stávajícího návrhu. Pokud se Spojené království v budoucnu rozhodne jednostranně ukládat vízovou povinnost všem nebo některým občanům Unie¹⁹, bude aktivován mechanismus vzájemnosti podle čl. 1 odst. 4 nařízení (ES) č. 539/2001. Tento mechanismus by poté vedl k zavedení vízové povinnosti.

Občané většiny evropských zemí, které nejsou členy Unie, jakož i britští státní příslušníci, kteří nejsou britskými občany, mohou v současné době cestovat do schengenského prostoru bez víza. Vzhledem k těsné blízkosti Spojeného království a Unie hovoří aspekty regionální soudržnosti rovněž ve prospěch začlenění Spojeného království do seznamu zemí s bezvízovým stykem.

Veškerá zbývající rizika související s bezvízovým cestováním státních příslušníků Spojeného království, kteří jsou britskými občany, do Unie, by měla být zmírněna prostřednictvím nedávno přijatých opatření na zlepšení správy vnějších hranic Unie, jako je zejména Systém vstupu/výstupu (EES) a evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS), která se budou vztahovat na státní příslušníky Spojeného království, jakmile právo Unie týkající se volného pohybu občanů Unie pro ně přestane platit, stejně jako na ostatní státní příslušníky třetích zemí s bezvízovým stykem.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Základní práva**

Tento návrh nemá žádné negativní důsledky pro ochranu základních práv v Evropské unii. Pokud bude státním příslušníkům Spojeného království, kteří jsou britskými občany, umožněno cestovat do Unie bez vízové povinnosti, usnadní se tím jejich pohyb, například v souvislosti s právem na rodinný život.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Nevztahuje se na tento návrh.

¹⁸ HM Government, [The future relationship between the United Kingdom and the European Union](#) (Budoucí vztah mezi Spojeným královstvím a Evropskou unií). Červenec 2018, body 76 – 78. Zpráva poradního výboru Spojeného království pro migraci (MAC) taktéž nedoporučila zavedení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty občanů Unie ve Spojeném království, [EEA migration in the UK: Final report](#) (EHP migrace ve Spojeném království: závěrečná zpráva). Září 2018, politické doporučení č. 30, s. 4.

¹⁹ V každém případě platí, že dokud se právo Unie o volném pohybu občanů Unie vztahuje na Spojené království, zavedení vízové povinnosti by znamenalo jeho porušení.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Pozměněné nařízení bude použitelné ode dne následujícího po dni, kdy právo Unie přestane platit pro Spojené království. K tomu dojde dne 30. března 2019, pokud Evropská rada po dohodě se Spojeným královstvím jednomyslně nestanoví jiné datum, nebo pokud nebude jiné datum stanoveno ratifikovanou dohodou o vystoupení podle článku 50 Smlouvy o Evropské unii. Nařízení bude prováděno přímo členskými státy; plán provádění tedy není zapotřebí.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Podle článku 1 se nařízení (ES) č. 539/2001 mění ve třech ohledech:

- Z čl. 4 odst. 2 písm. d) bude vypuštěn odkaz na Spojené království, neboť toto písmeno se vztahuje pouze na členské státy, které neuplatňují schengenské *acquis*. Členské státy budou mít i nadále možnost osvobodit od vízové povinnosti osoby s přiznaným postavením uprchlíka, osoby bez státní příslušnosti a ostatní osoby, které nemají státní příslušnost žádné země a pobývají ve Spojeném království podle čl. 4 odst. 2 písm. b).
- Pokud jde o britské občany, bude Spojené království zařazeno do přílohy II, tj. do seznamu třetích zemí s bezvízovým stykem.
- Název části 3 přílohy II bude nahrazen názvem „BRITŠTÍ STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍCI, KTERÍ NEJSOU BRITSKÝMI OBČANY“ s cílem odstranit stávající odkaz na právo Unie. Úplný seznam britských státních příslušníků, kteří nejsou britskými občany, bude uchován tak, aby byla zaručena právní jistota. Status těchto britských státních příslušníků byl poprvé stanoven nařízením (ES) č. 1932/2006, které uvedlo některé kategorie těchto státních příslušníků v příloze I (vízová povinnost) a další v příloze II (bezvízový styk), a to na základě posouzení kritérií uvedených v nařízení (ES) č. 539/2001²⁰. Nařízení (EU) č. 509/2014 ze dne 15. května 2014 je všechny převedlo do přílohy II (bezvízový styk)²¹. Vystoupení Spojeného království z Unie nemá vliv na vízový status těchto britských státních příslušníků, kteří nejsou britskými občany.

Článek 3 zajišťuje, aby se změny nařízení (ES) č. 539/2001 použily ode dne následujícího po dni, kdy právo Unie přestane pro Spojené království platit, aby se zabránilo právní nejistotě ohledně bezvízového statusu státních příslušníků Spojeného království, kteří jsou britskými občany.

²⁰ Viz KOM (2006) 84 v konečném znění ze dne 13. 7. 2006 obsahující úplné posouzení vedoucí k tomuto rozhodnutí.

²¹ Viz COM (2012) 650 final ze dne 7. 11. 2012 obsahující úplné posouzení vedoucí k tomuto rozhodnutí.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Spojené království dne 29. března 2017 oznámilo Evropské radě svůj záměr vystoupit z Unie podle článku 50 Smlouvy o Evropské unii. Spojené království se následně stane třetí zemí a právo Unie pro něj přestane platit ode dne 30. března 2019, pokud nebude stanoveno jiné datum v dohodě o vystoupení nebo pokud nebude jiné datum jednomyslně stanoveno Evropskou radou po dohodě se Spojeným královstvím.
- (2) Podle článku 21 Smlouvy o fungování Evropské unie a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES²² mají občané Unie právo se svobodně pohybovat a pobývat na území členských států, včetně práva na vstup do členských států bez víza nebo podobných formalit.
- (3) V důsledku vystoupení Spojeného království z Unie se uvedená smlouva a směrnice 2004/38/ES přestanou vztahovat na státní příslušníky Spojeného království, kteří jsou britskými občany, tudíž také zanikne jejich právo na vstup do členských států bez víza. Je proto nezbytné zahrnout Spojené království do jedné z příloh [nařízení Rady (ES) č. 539/2001]²³. Příloha I uvádí seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, a příloha II uvádí seznam těch třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni.

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

²³ Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1), je v této době předmětem kodifikace (viz COM(2018) 139 ze dne 14.3.2018). Odkaz bude aktualizován po vstupu kodifikovaného nařízení v platnost.

- (4) Kritéria, která by měla být zohledněna při určování – na základě posouzení jednotlivých případů – třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti, nebo jsou od této povinnosti osvobozeni, jsou stanovena v [článku –1 nařízení (ES) č. 539/2001]²⁴. Zahrnují nedovolené přistěhovalectví, veřejný pořádek a bezpečnost, hospodářské přínosy, především z hlediska cestovního ruchu a zahraničního obchodu, a vnější vztahy Unie s dotčenými třetími zeměmi, včetně zejména zvážení lidských práv a základních svobod, jakož i důsledků regionální soudržnosti a vzájemnosti.
- (5) Na základě zohlednění všech kritérií uvedených v [článku –1 nařízení (ES) č. 539/2001]²⁵ je vhodné státní příslušníky Spojeného království, kteří jsou britskými občany, osvobodit od vízové povinnosti při vstupu na území členských států. Vzhledem k zeměpisné blízkosti, propojení ekonomik, úrovni obchodních styků a rozsahu krátkodobých přesunů osob mezi Spojeným královstvím a Unií pro účely podnikání, trávení volného času a jiné účely by bezvízový styk měl usnadnit cestovní ruch a hospodářskou činnost, což bude pro Unii výhodné.
- (6) Vláda Spojeného království vyjádřila svůj záměr nevyžadovat od občanů zemí EU-27 vízum při cestách do Spojeného království v případě krátkodobých pobytů za účelem podnikání nebo turistiky ode dne, k němuž se právo Unie přestane vztahovat na Spojené království. Pokud Spojené království v budoucnu zavede vízovou povinnost pro státní příslušníky alespoň jednoho členského státu, měl by být použit mechanismus vzájemnosti stanovený v [čl. 1 odst. 4 nařízení (ES) č. 539/2001]²⁶. Evropský parlament, Rada, Komise a členské státy by uvedený mechanismus měli uplatnit neprodleně.
- (7) Pokud jde tedy o britské občany, mělo by být Spojené království zařazeno do přílohy II [nařízení (ES) č. 539/2001]²⁷.
- (8) Pokud jde o Island a Norské království, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*²⁸, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES²⁹.
- (9) Pokud jde o Švýcarskou konfederaci, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*³⁰, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES³¹.

²⁴ Viz poznámka pod čarou č. 23.

²⁵ Viz poznámka pod čarou č. 23.

²⁶ Viz poznámka pod čarou č. 23.

²⁷ Viz poznámka pod čarou č. 23.

²⁸ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

²⁹ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

³⁰ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

³¹ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění,

- (10) Pokud jde o Lichtenštejnské knížectví, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*³², která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU³³.
- (11) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES³⁴; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání.
- (12) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES³⁵. Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (13) Toto nařízení představuje akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011.
- (14) Toto nařízení by mělo vstoupit v platnost dnem 30. března 2019, tedy dnem vystoupení Spojeného království z Unie.
- (15) Toto nařízení by se mělo použít ode dne, kdy právo Unie přestane platit pro Spojené království.
- (16) [Nařízení (ES) č. 539/2001]³⁶ by proto mělo být změněno,
- PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

[Nařízení (ES) č. 539/2001]³⁷ se mění takto:

1. V [čl. 4 odst. 2]³⁸ se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) aniž jsou dotčeny požadavky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají

uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

³² Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

³³ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

³⁴ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

³⁵ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

³⁶ Viz poznámka pod čarou č. 23.

³⁷ Viz poznámka pod čarou č. 23.

³⁸ Viz poznámka pod čarou č. 23.

žádnou státní příslušnost a pobývají v Irsku a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného Irskem a uznaného dotčeným členským státem.“;

2. do části 1 přílohy II se vkládá nová položka, která zní:
„Spojené království (s výjimkou britských státních příslušníků uvedených v části 3)“;
3. nadpis části 3 přílohy II se nahrazuje tímto:
„BRITŠTÍ STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍCI, KTEŘÍ NEJSOU BRITSKÝMI OBČANY“.

Článek 2

Pokud Spojené království zavede vízovou povinnost pro státní příslušníky alespoň jednoho členského státu, bude použit mechanismus vzájemnosti stanovený v [čl. 1 odst. 4 nařízení (ES) č. 539/2001]³⁹. Evropský parlament, Rada, Komise a členské státy uvedený mechanismus uplatní neprodleně.

Článek 3

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 30. března 2019.
Použije se ode dne následujícího po dni, kdy právo Unie přestane platit pro Spojené království.
2. Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

³⁹ Viz poznámka pod čarou č. 23.